

NORGES LAND OG FOLK

TOPOGRAFISK-HISTORISK BESKRIVELSE

MED ENKELTE VIGTIGERE STATISTISKE DATA

v

BUSKERUDS AMT

KRISTIANIA
JACOB DYBWADS FORLAG
KØBENHAVN: G. E. C. GAD
1895

00305247
ex 1/94
9401061

TOPOGRAFISK-HISTORISK BESKRIVELSE

OVER

BUSKERUDS AMT

MED ENKELTE VIGTIGERE STATISTISKE DATA

AF

JOHAN VIBE

Bj. M. Sand

KRISTIANIA
JACOB DYBWADS FORLAG
KØBENHAVN: G. E. C. GAD
1895

336 s.

1141

I dalen:	
Aadalselven ved Hen	147 m.
Ytre Aadalen kirke	158 »
Somdalens gaard inde i skogen et godt stykke øst for elven	168 »
Fjøsviken gaard	173 »
Sperillen	153 »
Hængslet ved Bægna nord for Sperillen	159 »
Semmen gaard vest for Aadalselven syd for ytre Aadalen kirke	163 »
Viker kirke vest for Sperillen	190 »
Elgsrud nord for Viker kirke	228 »
Højeeste punkt af veien mellem Viker og Nes	350 »

Vest for dalen:

Guldbjerg sydvest for ytre Aadalen kirke	418 »
Høgfjeld vest for Sperillens øndre ende	1009 »
Elgsrudkollen nord for Viker kirke	727 »
Gyranfisen vest for Elgsrudkollen	1080 »
Killingtjern nordvest for Elgsrudkollen	433 »
Langtjern sydøst for Gyranfisen	507 »
Tosseviksæter nord for Høgfjeld	506 »
Nesmo sæter nordvest for Killingtjern	311 »

I den sydlige del af herredet paa begge sider af Aadalen stiger fjeldene intet sted synderlig højt over dalbunden. Toppene nær paa denne strækning næppe noget sted til en høide af 500 m. over Aadalselven.

Langs Sperillen og de dele af Aadalselven, der ligger nærmest denne, er forholdet et andet. Paa østsiden af dalen er fremdeles toppene af middelmaadig høide. De høieste af dem nær ikke til mere end 550 à 600 m. over Sperillen; men paa vestsiden stiger toppene indtil en høide af mellem 900 og 950 m. over denne. Fra den nordlige halvdel af sjøen ser man Treknatten, og flere af de høieste toppe paa dalens vestside hæve sine takkede, skogbare tinder over de skogbevoksede fjelde nede ved sjøen. Dette gør Sperillen til et af vores mest imponerende østlandske vande.

Bægna og dens tillob. Bægna har i Aadalen en meget forskjellig bredde, fra 44 til 220 m. Den flyder hist og her mellem bakker; men paa lange strækninger, navnlig i det sydlige, hvor den sender flere evjer ind i det omliggende land, er dens strande saa lave, at de er utsat for oversvømmelser. Elven er farbar med baad i hele sin længde; men paa flere steder er strømmen saa strid, at baadene maa trækkes opover. Dampbaaden kan undertiden have vanskelig nok for at kjæmpe mod strømmen.

Strykkene i Aadalselven syd for Sperillen har — regnet fra syd mod nord — følgende navne: Hvalstryken, Garntangstryken, Kastbraatestryken, Kjeipsteinstryken, Gjermundstryken, Rapalden, Killingen, Vatningen og Kongssstrømmen.

Ved ytre Aadalen kirke begynder Hvalshængslet. Bægna flyder ovenfor Sperillen stille. Her findes kun ett større stryk, Valdresstrømmen.

Fra øst modtager Bægna følgende større tilløb:

Vælaelven, der kommer fra Hadeland, gjennemstrømmer Vælvand og falder i Bægna (Aadalselven) ved Hen. Længde 19 km.

Sommaelven, der udspringer øst for Sperillen, gjennemstrømmer Somdalsvandet og falder i Bægna syd for gaarden Somdalen. Vasdragets længde, regnet fra Somvandets længste tilløb Haugerudelven, 18 km.

I Somma fandtes der i forrige aarhundred perlemuslinger.

Skjelbreidelven, der udspringer paa Skillinghøvd i sørde Lauds prestegjeld, gjennemstrømmer Thorsjøen og falder i Bægna nord for Sperillen. Længde 19 km.

Fra vest modtager den:

Tossevikselven, der udspringer syd for Gyranfisen og falder i Sperillen ved Tosseviken. Længde 10 km.

Skarndelven, der udspringer i Knurkjern og falder i Sperillen nord for Elgsrud. Længde 11,5 km.

Urulaelven, der falder i Sperillen tæt ved Nes. Længde inden herredet 10 km. Den dannes ved sammenløbet af de to elve Hedalselven og Odalselven. Regner man vasdragets længde fra dets længste tilløb, Odalselvens kilder, bliver den 50 km. Odalselven danner paa en strækning af 25 km. grænsen mellem Nes i Hallingdal og sørde Aurdal. Urulaelven modtager fra syd et større tilløb, Viddalselven, der udspringer paa Gyranfisen, danner grænsen mellem Aadalen og sørde Aurdal og falder i Urula paa det sted, hvor denne træder ind i Aadalen herred. Længde 10 km.

Vande. Sperillen, der i sin helhed ligger i dette herred, er 25,1 km.². Den er 108 m. dyb. Af andre vande kan merkes: Samtsjøen sydøst for Sperillen 3,6 km.², vestre Bjønevand omrent 2 km.² (en del af vandet ligger i Land) og Vælvandene, hvorfaf en del ligger i Jevnaker. Paa vestfjeldene findes der kun ubetydelige tjern.

Fisket. Der fiskes i Aadalen orret, reie, sik, abor og karudser. Elvene og vandene er noksaa godt forsynet med fisk. Ørretten i Sperillen er stor; men den er ikke tilstede i nogen betydelig maengde. Det bedste fiske var tidligere i osset ved Aadalselvens udloeb af Sperillen; men dette skal have minket efter en regulering af elven, som fandt sted i anledning af dampskibsfarten. Nu skal det bedste fiske være i den nordlige del af vandet.

Osset af elven (Kongsstrømmen) skal, efter hvad et sagn fortæller, have haft sit navn af, at der herfra i en fjern fortid blev skattet 60 sik til kongens (d. v. s. herredskongen i Aadalen) bord. «Nu», skriver Wiel i midten af forrige aarhundred, «fiskes der ikke Aaret rundt saa

Syd og vest for Soknedalen (Holleia):

Grubeaasen, østre	486 m.
Hjelmerudaasen	541 »
Støversæteraasen	584 »
Klomshoved, nordre	609 »
Sandtjernbrænden	547 »
Kittilsbysæter	416 »

Som man ser, er toppene paa Holleia omrent 100 m. lavere end toppene paa Krogskogen. Toppene hæver sig her til en endnu ringere højde over plateauet end paa Krogskogen.

Gaardene i herredet ligger fra 70 à 80 m. o. h. til 200 à 250 m. Undtagelsesvis naar de op til over 300 m. Over 200 m. naar de dog sjeldent andre steder end i partiet øst for Randselvens dalføre.

Elve. Randselven danner inden Norderhov to betydelige fosse foruden en del mindre, nemlig Askerudfossen, Kistefossen og Viulfossen mellem Randsfjorden og Honefos. Efter sammenlobet med Bægna danner elven ingen fos. Bredde 25—250 m.

Fraseet Aadalselven modtager den intet tilløb af betydenhed inden herredet.

Ved Viulfossen sag og molle ved Kistefos tresliberi ved Askerudfossen er der under opforelse et tresliberi. Viul omtales i midten af forrige aarhundred som et sted, hvor der sandtes perlemuslinger. Det samme var den gang tilfældet i enkelte andre elve i Norderhov og Soknedalen. I vore dage fiskes der ogsaa nu og da perler i Randselven syd for Viul og nedover mod Honefos; men udbyttet er høist ubetydeligt.

Bægna (Aadalselven) danner Henflossen, Svinesflossen, Høfsflossen og Høneflossen. Af disse er Høfsflossen og Høneflossen de største. Den sidste har en faldhøjde af 20 m.

Ved Hen ligger et tresliberi, der hører under Norderhov, et andet er under opforelse. Ved Svinesflossen ligger der et tresliberi og ved Høfsflossen et tresliberi og et tresliberi med papirfabrik. I merheden ligger en kramtmølle, der rimeligvis faar sin drivkraft fra Høfsflossen. Fabrikerne ved Honefos hører ind under Hønefos by.

Bægna modtager intet tilløb inden herredet.

Soknedalselven udspringer øst for Blodfjeld ikke mere end 3 km. fra styrtningerne mod Kroderen. Den gjennemstrømmer under navn af Eidselven Langevand og Thorevand og fortsætter gjennem Soknedalen, indtil den øst for Ask jernbanestation falder i Tyrifjorden. Den danner flere fosse, men ingen særlig store. De vigtigste er, fra nord mod syd: Verkensfos, Gaardhammersfos, Kvernvoldsfos, Heierenfos og Sørgefos. Mellem fossene løber elven i regelen stille og rolig. Længde 42 km.

Ved Verkensfossen ligger et sag- og mollebrug. Ved Heierenfos er der molle.

Fra syd er dens vigtigste tilløb Ørtevandselven, der kommer fra Holleia og paa næsten hele sit løb danner grænsen mellem Krodsherred og Norderhov. Længde 12 km.

Fra nord modtager den flere tilløb, hvoraf følgende er de vigtigste:

1) Heggeelven, der udspringer paa aaserne vest for Aadalselven og falder i Soknedalselven ved gaarden Heggen. Længde 9,5 km. Den danner paa storstedelen af sit løb grænsen mellem Norderhov og Aadalen.

2) Vælselven, der udspringer i nærheden af fjeldet Tyveng, gjennemstrømmer Vælvandene og falder i Soknedalselven ved Gaardhammer. Længde 18 km. Den danner paa en strækning af 4 km. grænsen mellem Norderhov og Aadalen.

3) Sognaelven. Dens længste kildeelv, Sandungenelv, udspringer øst for Gyranfisen og flyder gjenem Sandvandet, hvorpaa det hele vasdrag gjennemstrømmer Sognadalen og falder i Soknedalselven øst for Lunder kirke. Hele vasdragets længde 34 km. Elven danner paa en længere strækning grænsen dels mellem Aadalen og Flaa, dels mellem Norderhov (Soknedalen) og Flaa. Dens vigtigste tilløb er fra øst Lyseelven, der udspringer vest for Høgfjeld og falder i Sogna syd for Bukjenaas. Længde 13 km., — og fra vest Fjeldelven, der udspringer paa grænsen mellem Flaa og sondre Aurdal mellem Nautskardfjeld og Bukollen. Længde 15 km.

4) Rudelven, der udspringer øst for Leknesfjeld i Flaa og falder i Soknaelvens vasdrag i Thorevand. Længde 18 km.

Baade Soknedalselven og dens tilløb er vigtige for tømmerflødningen. Andre større elve findes der ikke i herredet. Derimod har enkelte, der for den væsentligste del tilhører andre distrikter, sit udspring og en væsentlig del af sit løb i Norderhov.

De vigtigste af disse er:

1) Skjærsjøelven, som gjennemstrømmer Katnos og delvis danner grænsen mellem Norderhov og Jevnaker. Den modtager fra den Norderhov tilhørende del af Krogskogen to tilløb: Langelitten og Heggelitven, henholdsvis 16 og 10,5 km. lange.

2) Lommedalsvasdraget, der modtager et par mindre tilløb fra Norderhov.

3) Oiangsøens vasdrag, der gjennem Mælven falder i Randsfjorden.

Alle disse vasdrag har sine kilder kun saa km. fra Krogskogens styrtninger mod Norderhovs bygd.

Skjærdalselven, der vil blive omtalt under Hole, har ogsaa sine kilder i den til Norderhov hørende del af Holleia.

Vande. Fraseet Tyrifjorden er vandene i Norderhov ikke store. De største ligger paa Krogskogen. Her er Oiangen 2,95 km.², store og lille Heggelivand 2 km.², store Flaatevand 1,8 km.² og Katnos, der forøvrigt kun delvis hører til Norderhov, de største. Af andre vande er de to grupper af Vælvandene, de østlige og vestlige, paa hver sin side af Aadalselvens dalføre, de største. Merkelig er Juuen sjø paa det flade land sydvest for Norderhovs kirke.

I det nordlige hæver Høgevarde sig 500 m. over Temple sæter og Hagelbusjeld 450 m. over Hagelbusæter. I det sydlige naar Graagalten 350 à 400 m. højere end Løvnesvand.

Elve. Simoa danner i Sigdal og Eggedal en række fosse, hvoraf dog kun de færreste har nogen betydelig størrelse. De vigtigste er fra nord mod syd. Lifossen og Ligaardsfossen overst i Eggedal, høje og smukke fosse, Kittilsfossen, Albjerkfossen nord for Soneren, et betydeligt fosselfald, Prestefossen, syd for denne, Hovlandsfossen og Skatvedtfossen. Mellem fossene siger Sigdalselven i regelen sagte frem med en svag strøm; den kan vades paa mange steder. De mest benyttede vadesteder er Kopangsvadet og Holevadet nord for Soneren og Hovlands vadet, Støvernadvadet, Jokstadadvadet og Kolsrudvadet syd for sjøen. Sigdalselvens længde 79 km., hvoraf 69 i Sigdals herred, resten i Modum.

Ved Prestefossen laa nikkelverket. Bygningerne staar der endnu. Ved Albjerkfossen ligger en lidet mølle og et lidet teglverk og ved Skatvedtfossen ogsaa et lidet teglverk og en benmølle.

I Simoa findes perlemuslinger paa strækningen mellem Solumvand og Kolsrud. Nedenfor er det udfisket. Simoa har været en af vores bedste perleelver. For 5 à 6 aar siden fiskedes der en sommer for flere tusind kroner. Enkelte perler har været betalt med indtil 80 kr. stykket. Beklægeligvis verner ikke grundeierne om fisket, og dette drivs derfor paa rov, saa elven sandsynligvis om kort tid vil være udfisket. Det skal ved en rationel drift lade sig gjøre ataabne muslingen saa meget, at man kan se, om der er perler i den, uden at den dør, saa at man kan slippe den ud igjen, hvis der ingen perler findes. Hvis man vilde gaa frem paa denne maade, vilde man kunne sikre sig, at formærslen holdt skridt med fiskingen.

Simoa gjør undertiden skade paa de omliggende gaarde. Under flommen i 1860 skal den saaledes have bortrevet 8 huse.

Simoa modtager følgende større tilløb fra øst:

Skareelven, Aaselven, Støga, Kjølselven, Aamot-elven. Alle disse elve, der udspringer paa Norefjelds og Graafjelds vestskraninger, er 10 à 12 km. lange og falder i Sigdalselven mellem Ligaarden og Soneren. Eidalelven, der omtrent er af samme længde, udspringer paa naserne vest for Noresund i Krøsherrer og falder i Soneren sjø ved Eidalgaard.

Fra vest:

Vestra udspringer paa grænsen af Nore, gjennemstrømmer en bebygget dal og falder i Eggedøla 3 km. vest for Eggedal kirke. Længde 9,5 km. Den danner en betydelig fos, Kaugerudfossen.

Gronhovdaelven udspringer ligeledes nær ved grænsen mod Nore og falder i Soleim vand ved Gronhovdgård. Længde 10 km.

Nerdalselven udspringer ogsaa i nærheden af Nore grænse, gjennemstrømmer en bebygget dal og falder i Simoa syd for Soleim vand. Længde 15 km.

Hørga, hvis længste kildeelv, Gryteelven, udspringer i Øivand hinsides grænsen af Rollag, falder i Soneren sjø ved gaarden

Græsvik. Længde 22 km. Den optager Løvneselven, der kommer fra Løvnesvad.

En af Skotselvens bielve, Løkenelven, udspringer ogsaa i Sigdal tæt ved Vatnaas kirke.

Vande. Det største vand i Sigdal er Soneren sjø, der ligger i selve dalen, 8,07 km.² Dens dybde er 40 m. Det nordenfor liggende Soleimvand er 1,68 km.²

Paa Østfjeldene er Glæsnevand paa grænsen mellem Sigdal og Krøsherrer — 1,22 km.² — det største. Af de talrige vande paa plateauet under Norefjeld og Graafjeld har intet nogen betydelig størrelse. Paa Vestfjeldene, hvor der er talrige vande syd og vest for Soneren sjø, er Løvnesvand paa grænsen af Lyngdal det største. Det udgør 1,87 km.² Vest for Eggedal er der færre og mindre betydelige vande. Det største er Hagelbuwand, 0,82 km.²

Fisket. Flere af vandene og elvene i Sigdal skal være fiskerike. Der fiskes sik, brasen, kolmund (en roieart), mort og aal. I Soneren fiskes der megen, men ikke synderlig stor sik. Fisket i Sigdal skal forevrigt være gaaet tilbage i de senere aar. I Krøsherrer er der ikke megen, men stor fisk. Der er sat Wener-laks i denne sjø, og man tror at have faaet den igjen.

Myrer af nogen betydelig størrelse findes ikke. De største ligger i selve dalen nord for Soleimvand og paa fjeldet sydvest for Høgevarde og syd for Glesnevand. Myrene benyttes tildels til slaatter og beiter.

Kommunikationer.

A. Hovedveie:

Vei fra Modums grænse til Medalen i Eggedal. Den danner fortsættelse af veien fra Aamot (se under Modum A 2) og fortsætter som nybygget vei langs Simoa elvs østre (venstre) side forbi Kolsrud til Vad, hvor den nybyggede vei for tiden slutter. Herfra gammel vei forbi Sigdal kirke med bro over elven ved Prestfossen. Herfra følger veien videre paa vasdragets vestre (høire) side til Sund ved sydenden af Soueren. Partiet fra Vad til Sund er for tiden under omlægning og ny jernbro ved Prestfossen allerede færdig. Fra Sund fortsætter veien videre langs Soneren vestre strand forbi Hole skydsstation til Eggedals grænse og videre langs Sole- og Soleimsvandene til Kopseng. Straks ovenfor nordre Kopseng føres veien paa Kopseng bro over paa elvens østre (venstre) side, som den siden følger forbi Eggedal kirke og frem til endepunktet ved gaarden Medalen, hvorfra sætervei videre indover fjeldet.

Hovedveien slutter ved Eggedal kirke. Partiet derfra til Medalen er bygdevei.

tillob sterkt kuperet med mange høje lerbakker; forresten har dette brede belte en dels jevn, dels smaabakket overflade. De lave aaser, der begrænser dette belte, falder paa nordsiden brat ned i dalen. Aaserne og kollerne søndenfor skraaer jvnt opad paa den mod plateauet vendende side, medens de som øfest falder steilt af mod syd.

Fra Gjellumvandet til Sætrebugten gaar der en dal, der er gjennemstrømmet af Aaroselven. Den er bebygget i sit øverste og nederste parti, medens elven i dalens midtre parti løber i en trang kløft mellem skogbeyoksede skränter. Det nederste parti af dalføret ovenfor Sætrebugten staar dog ved et bredt belte af dyrket land i forbindelse med plateauet omkring Skiteggas dalføre. Større sammenhængende aaspartier findes forøvrigt ikke i Røken udenfor den nordligste mod Asker og Lier og den sydligste mod Hurum grænsende del af bygden.

Mod Drammensfjorden falder aaserne temmelig brat af og levner — naar undtages det sted, hvor Hyggenviken trænger ind og hvor der er tæt bebyggelse — kun hist og her rum til engaard eller plads. Langs Kristianiafjorden er der mere bebyggelse; men ogsaa her falder de skogkledte aaser ofte brat af mod fjorden.

Kyst. Røken har mod Kristianiafjorden 11,2 km. kyst, mod Drammensfjorden 8,5 km. Ved Kristianiafjorden kan ankres i Sætrebugten udenfor Beston paa 5 favne (10 m.) vand, udenfor Aaroselvens munding paa 11 favne (21 m.), i Nærnesbugten paa 5 favne (10 m.) udenfor ishusene, lidt længere mod nord paa 12 favne (22 m.) og i Slemmestadbugten paa 6 favne (11 m.). Ved Drammensfjorden syd for Herudstangen paa 6 à 8 favne (11 à 15 m.) og i Hyggenviken paa 13—15 favne (24—28 m.).

Hoideforholdene vil fremgaa af følgende maal:

Paa plateauet omkring Skiteggas:

Røken kirke	133 m.
Askestad	142 »
Grini station	151 »
Brøholt sydvest for kirken	127 »

I og omkring Aaroselvens dalføre:

Villingstad	92 »
Vear	110 »
Lund	132 »
Aaros	39 »

I aaspartiet nord for Skiteggas dalføre:

Bolstadseteren	220 »
--------------------------	-------

I aaspartiet syd for Skiteggas og vest for Aaroselvens vasdrag:

Villingstadaasen	351 m.
Sætrevand	119 »

Gaardene paa plateauet omkring Skiteggas ligger, som man ser, 120 à 150 m. o. h. I Aaroselvens dalføre, der skraaer langsomt

ned mod Sætrebugten, ligge de delvis lavere. De høieste aaser i det sydlige (Villingstadaasen) rager ikke mere end 200 m. over Skiteggas plateau, og aaserne nordenfor dette er sandsynligvis ikke meget høiere. Som man ser, ligge det midt i det sydlige aasparti beliggende Sætrevand ikke høiere, men snarere lavere end det dyrkede plateau nordenfor.

Elve. Skiteggas udspringer i Heggessjø*), gjennemstrømmer i mange bngtninger og med et stille Job Røken, gaar forbi kirken og falder i Gjellumvandet i Asker tæt ved Heggedal jernbanestation. Længde 14 km.

Aaroselven løber ud af Gjellumvand umiddelbart ved siden af det sted, hvor Skiteggas falder i vandet. Den falder i Sætrebugten ved Aaros. Længde 12 km. Regner man vasdragets hele længde fra Skiteggas udspring til Aaroselvens ndløb i Sætrebugten, bliver det alt i alt 26 km.

I Aaroselven fiskedes der i begyndelsen af forrige aarhundred perler. Nu findes der neppe længere perlemuslinger i denne elv.

Røbækken udspringer paa grænsen af Asker øst for Gjellumvand, gaar først i sydlig og derpaa i nordøstlig retning og falder i Kristianiafjorden ved Slemmestad. Længde 7 km.

Vande. Vandene i Røken er hverken talrige eller betydelige. Det største er Sætrevand 0,2 km.².

Fisket. Ferskvandsfisket i Røken er ikke af stor betydning. Baade i Aaroselven og i vandene er der sat amerikansk øret og blackbass (en art abbor). Af blackbassen har man kun faaet lidet, derimod har man været heldigere med den amerikanske øret. Ved ndløbet af Aaroselven fiskes en del sjørøret. Udbytet af laks- og sjørøretfisket udgjorde i 1892 2128 kr.

For saltvandsfiskeriernes vedkommende var, bortseet fra laks og sjørøret, udbyttet følgende: smaa sild 1000 kr., makrel 1200 kr. og hummer 140 kr. I de nærmest foregaaende 4 aar var fisket heller ikke betydeligt. Der var i 1891 vaarsildfiske til et beløb af 4 200 kr. I 1888—89 var der intet makrelfiske. Derimod gik værdien af smaa sildfisket i 1888—90 op til 3 000 à 4 000 kr. Laks- og sjørøretfisket androg i 1890 til 8 500 kr. I 1888—91 fiskedes der aarlig for 100 à 200 kr. i østers.

I Kristianiafjorden drives fisket, navnlig i bugten ved Beston og Aaros.

Myrer. Betydelige myrstrækninger findes ikke inden herredet.

*) Den danner paa en kortere strækning grænsen mellem Røken og Lier og kaldes her Sirelven.

Som man ser, rager kollerne ikke synderlig høit over de høiere liggende gaarde og vande. Det høieste fjeld i herredet, Gleinaasen, rager saaledes ikke mere end 65 m. over det nærliggende Svartvand, og det er ikke mer end 170 m. høiere end Grønsandgaard, medens Husebykollens top ikke ligger mere end 44 m. høiere end denne gaard. Knivsfjeld, det høieste fjeld i det vestlige, er ikke fuldt 70 m. høiere end Hurum kirke, og opstigningen herfra er ganske jævn. Enkelte af kollerne gjør — fordi de er høie paa en eller to sider, og fordi de paa mange steder er bratte — ikke destomindre et noksaa imponerende indtryk, specielt Knivsfjeld, der baade mod vest (Drammensfjorden) og mod syd har næsten lodrette styrninger. Kirkebygden ligger i en gjennemsnitsnedsigt af 110—120 m., de sondenfor liggende sletter ved Tronstad og Jaren mellem 60 og 90 m.

Elve. Sandungen elv udspringer i nærheden af Røkens grænse, gjennemstrømmer Sandungen og Rødby vand og falder i Kristianiafjorden ved Sagviken. Længde 17 km.

Langevandsbækken gjennemstrømmer Langevand og falder i Kristianiafjorden vest for Rodsodden. Længde 8,5 km.

Aklangbækken gjennemstrømmer Aklangen vand og falder i Kristianiafjorden vest for Filtvet. Længde 8,5 km.

Sætreelven udspringer i nærheden af Semgaard, løber i nordøstlig retning gjennem Mørkvandene og falder i Sætrebugten i nærheden af Sætre. Længde 8 km. Sætreelven bruges som fløningsselv.

Elvene i Hurum skal der af og til fiskes perler.

Vand. De største er: Sandungen vand 1,52 km.², Mørkvandene 0,48 km.² og Rødbyvand 0,40 km.². I Mørkvandene er der talrige øer.

Fisket. Ferskvandsfisket. Baade vande og elve skal være daarlig forsynet med fisk.

Saltvandsfisket er meget bedre. Langs Drammensfjorden fiskes der saaledes ikke saa lidet laks. Udbyttet af laks- og sjørretfisket udgjorde i 1892 3 745 kr., af smaaasildfisket 16 800 kr., og af andet fiske 11 200 kr. I de nærmest foregaaende fire aar gav laks- og sjørretfisket gjennemsnitlig omtrent samme udbytte, medens smaaasildfisket var nlige mindre, navnlig i 1888 og 89, da det var ganske ubetydeligt. Derimod var udbyttet af andet fiske gjennemsnitlig henved dobbelt saa stort. I 1888 fiskedes der desuden for 1400 kr. i makrel og i 1890 for 500 kr. I 1890 fiskedes der for 50 kr. i østers og for 150 i hummer. I Drammensfjorden fiskes der ogsaa ualmindelig store ræker, de saakaldte Svelviks-ræker.

Myrer. Der findes mange myrer, men kun af ubetydelig størrelse.

Kommunikationer.

A. Hovedveie:

Vei fra Slottet ved Drøbaksund til Røkens grænse. Den udgaar fra det nedlagte sundsted Slottet ved Drøbaksund og fører i sterke stigninger op høiden forbi Ødegaarden og Sætre gaard til Røkens grænse. Den er en gammel og bakket vei, som nu er forholdsvis lidet trafikeret.

B. Bygdeveie:

1. Vei fra Sætre (A) til Strommen sundsted ved Svelvik. Den udgaar fra hovedveien ved Sætre og fører i store bakker langs Sætreelvens østre side op til Mørk bro, paa hvilken den passerer Mørkvandet, følger saa dettes vestre side og går op til Hurums kirke og Klokkerstuuen samt deraf i en lang bakke ned til Strommen sundsted. Den er en gammel, bakket og tildels tarvelig udstyret vei. Efterat Drammens by har igangsat isbrydere paa Drammensfjorden, er oversætningen i sundet om vinteren ofte farlig og til sine tider rent umulig.
2. Vei fra Hurums kirke til Holmsbu. Den udgaar fra den under B 1 nævnte vei og fører i sydlig retning forbi Tytten og Liltvet, hvor den boier i vestlig retning, og videre nedover de store Holmsbakker til Holmsbu.
3. Vei til Filtvetstrandens. Den udgaar fra B 2 i nærheden af gaarden Sundby og fører forbi Rødby og Røstad ned til Kristianiafjorden ved Filtvet. Den er en tarvelig, men dog fuldt kjørbar vei.

Der fører private veie til hver grænd i bygden.

Merkelige gaarde og steder.

Her medtages som regel ikke andre gaarde end de, hvor det største brug er 15 skyldmark eller derover, og som altsaa skulde have en salgs værdi af 24 000 kr. eller mere.

Hurum kirke er en stenkirke, der er opført for 1335. Den brændte i 1680 og er efter den tid undergaet store forandringer.

Ved kirken er den Huitfeldtske families gravkapel, en muret stenbygning, hvor den Huitfeldtske families kister staar. Her hviler blandt andre, Tonne Huitfeldt og Iver Huitfeldt. Se nedenfor under Thronstad.

Gaarde fra nord mod syd; i den østlige del af herredet: Sætre brug (flertal af sæter i den gamle betydning bosted). Skyld 152,14, ett brug. Dette er den næst største eiendom i amtet.

Baade her og paa det sondenfor liggende Verpen er der isdamme. Ved Engene straks nord for Sætre er der dynamitfabrik. Ved Sætre er der sagbrug og en mindre mølle.

Sætre omtales allerede i 1330—1335. I 1414 finder man, at en adelsmand (?), Thord Eriksen, gav Throndernd (d. v. s. Mørk)* tilligemed fossene

* Mørk hører til Sætre brug.